

Nem nyomorra, nem sorvadásra és nem pusztulásra akarjuk itélni ifjúságunkat, hanem életre, reménységre és bizodalomra.

A Trianont követő gyászos éveknek leg-szomorubb szimboluma, hogy ifjúságunk reménységét vesztette el, de elvesztették azok is, akik a világháboruban, mint gyermekek és fiatalok küzdöttek és mint férfiak kerültek haza. Szűk hazában, szűk gazdasági lehetőségek mellett élni reményvesztettség, amely a kétségbeesés pecsétjét nyomja rá az egész társadalomra.

Az elmúlt időkből az ország minden gyermeke tudta, hogy a boldogulásnak és érvényesülésnek előfeltételeivel kezd meg a küzdelmet. Az, akinek kellő tudományos felkészültsége, ügyessége, vagy zsenije volt, ebben az országban életeredményeket érhetett el. Ma azonban szűkös viszonyaink mellett a boldogulásnak előfeltételei hiányoznak.

Minden pálya tultömött, tulsufolt.

Amikor a tudományos intézetből, diplomával a kezében, megindul a magyar ifju, akkor tudja, hogy koldustarisznyát hord magával. Külföldön elhelyezkedhetik a gazdasági életben, nálunk hivatali állásra törekszik.

Ez a helyzet az egész országot jellemzi. De Szegeden a helyzet még rosszabb. Gazdasági életünk visszafejlődésben, ipari és mezőgazdasági kultúránk és kereskedelmünk hanyatlóban van. A trianoni végzetten megküzdési egyelőre nem tudunk. A mai generáció ennek dacára sem nyugodhatik meg abban, hogy ne enyhítsük a forgalom megkötöttségét, ha erre mód és lehetőség kínálkozik.

Végre is rá kell eszmélnünk arra, hogy Szegednek sorsa mai helyzetében nem megoldhatatlan. Életre való hivatottsága és reménysége nem ütközhetik azokba a papírszabályokba, amelyek századunkban nem a valóságnak élő szabályai. A forgalom, közlekedés tíz éve szünetel, nem jöhetnek ide, akik véreink, akiket rossz sorsuk idegen hódoltság alá hajtott.

Az akadályok a drótsövény-akadályokhoz hasonlítanak, de a katona jól tudja, hogy a drótsövényt is el lehet vágni. A politikusnak tudnia kell, hogy nemzetekre kényszerített akadályokat szintén el lehet, el kell az utból takarítani.

Ha a mai nemzedéknek még nincs ereje ahhoz, hogy teljesen felborítsa Trianon rémségeit, akkor legalább legyen ahhoz ereje, hogy könnyítsen rajtuk. Szegednek szomorú helyzete abban rejlik, hogy határváros jellegét nem tudja kihasználni.

Január folyamán összeül a felfrissített törvényhatóság. A törvényhatóság első feladatát az képezze, amire nézve konkrét indítványt is fogok előterjeszteni, hogy írjon fel a kormányhoz, hogy

a szomszédos Szerbiával és Romániával nyomban vegye fel a tárgyalásokat a vízumkényszer megszüntetése tárgyában.

Szeged nagynevű képviselőit, őszinte barátainkat kérjük fel arra, hogy a város élete, a szabad mozgás érdekében karolják fel ezt az eszmét. De a főispánunk és polgármesterünk is, akik a város üdvéért annyira lelkesednek, bizonyára velünk lesznek e küzdelemben.

Ha Ausztria le tudta építeni azokat a mesterséges akadályokat, amelyek a szabad forgalomba és így az életbe ütköznek, úgy kell, hogy azokat mi is le tudjuk építeni.

A mi véreink laknak túl a határokon is, azok ide vágnak, itt elégitik ki szükségleteiket, ha megszüntetjük a mesterséges akadályokat.

A város forgalmának, kereskedelmének, gazdasági életének nagyarányú fellendülését várom, ha a vízumkényszer megszűnik.

Bízom abban, hogy akkor idesereglik Bánt és Bácska elszakított népe. Bízom abban, hogy ezt az első lépést további lépések követik a vasúti forgalom és összeköttetések kiépítése terén.

Indítványomat tehát csak az első lépésnek tekintem és a város közönsége elvárja a kormányzattól és a hatóságoktól, hogy a gazdasági élet fellendítése érdekében is cselekedjék.

Bécsben letartóztatták a volt szófiai alpolgármestert

Hamis utlevélgyárat találtak lakásán

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Bécsből jelentik: A rendőrség letartóztatta Cenkov György volt szófiai alpolgármestert, aki évek óta emigráns és a macedón forra-

dalmi szervezet vezetőségi tagja. Megállapították, hogy Cenkov hamis utlevéllel rendelkezik. Házkutatást tartottak lakásán, ahol egész utlevélgyárat találtak.

Üzv. dr. Végman Ferencné szül. Wertheim Leopoldina ug. maga, mint gyermekei: Schultheisz Károlyné sz. Végman Gizella, dr. Végman Jenő, dr. Kalmár Szilveszterné szül. Végman Mariska, dr. Végman Béla, Vörtes Antalné szül. Végman Leopoldina, valamint az alulírottak nevében is fájdalommal telt szívvel, de Isten akaratában való megnyugvással jelenti, hogy hön szeretett férje, gyermekeinek gondos atyja, szerelő nagypapa és rokon

Dr. VÉGMAN FERENC

m. kir. kormányfőtanácsos, ügyvéd, a szegedi ügyvédi kamara örökös tb. elnöke, a Szegedi Kézművesbank elnöke, a Szeged szab. kir. város törvényhatósági bizottságának tagja stb.

1929. év január hó 12-én d. u. 2 órakor évekre terjedő hosszas betegség után, életének 73. évében, házasságának 45. évében visszaadta lelkét Teremtőjének.

A megboldogult hült tetemeit 1929. év január hó 14-én d. u. 3 órakor szenteljük be a róm. kath. egyház szertartásai szerint, az ügyvédi kamara székházából (Horthy Miklós ucca) kísérik örök nyughelyére, a Szeged-Belvárosi róm. kath. temetőbe. Az elhunyt lelki üdvéért az engesztelő szent mise áldozatot 1929. év január hó 14-én d. e. 10 órakor mutatjuk be a Fogadalmi templomban az Egek Urának.

Nyugodjék békében.

Gyászolták:

Schultheisz Károly
Dr. Kalmár Szilveszter
Vörtes Antal
vejei.

Schultheisz Lajos
Ifj. Schultheisz Károly
Kalmár Gyöngyvér
Kalmár Macóka
unokái.

Ifj. Kalmár Szilveszter
Ifj. Vörtes Antika
Vörtes Érika

A Dugonics téren külön villamos kocsi.

250

A Szegedi Közuti Vaspálya Részvénytársaság igazgatósága mély fájdalommal jelenti, hogy

Dr. Végman Ferenc

m. kir. kormányfőtanácsos, ügyvéd ur,

az igazgatóságának hosszú éveken át volt érdemes tagja, folyó hó 12-én elhunyt.

Nemes emlékét kegyelettel őrizzük meg.

Szeged, 1929. január 12.

252

A SZEGEDI UGYVÉDI KAMARA igaz fájdalmanak mély megilletődésével adja hírül, hogy

Dr. VÉGMAN FERENC

m. kir. kormányfőtanácsos, ügyvéd, az ügyvédi kamara örökös tb. elnöke

közel félszázados ügyvédi gyakorlat és közéleti tevékenység után, 1929. évi január hó 12. napján értékes és eredményes munkával megtermékenyített életének 73. évében elhunyt.

A szegedi ügyvédi kamara érdemekkel ékes halottját gyászolja a megboldogultban, aki választmányi tagja, majd 29 éven át titkára, utóbb elnöke volt.

Kamaránk vezetésében önfeláldozóan kifejtett 35 évi működését és székepületünk felépítése körül annyi sikerrel buzgólkodó sáfárkodását maradandó emlék gyanánt őrzik meg évkönyveink!

Olyan karlarsat vesztettünk az elköltözőkben, aki a magyar ügyvédség nemes hagyományainak törzsszerű tiszteletében nőtt fel, az Igazság eszméjéért és az egyetemes ügyvédi érdekekért mindenkor a bátor szókimondás éles, de tiszta fegyverével fáradhatatlanul küzdött.

Nagy halottunkat az ügyvédi kamara díszterméből 1929. évi január hó 14. napján d. u. 3 órakor kísérik utolsó útjára.

Hála ragyogja be és kegyelet koszorúzza elévülhetetlen példát mutató emlékezetét!

Szeged, 1929. évi január hó 12. napján.

A SZEGEDI UGYVÉDI KAMARA.